

Podmínky využití

NK ČR poskytuje přístup k digitalizovaným dokumentům pouze pro nekomerční, vědecké, studijní účely a pouze pro osobní potřeby uživatelů. Část dokumentů digitální knihovny podléhá autorským právům. Využitím digitální knihovny NK ČR a vygenerováním kopie části digitalizovaného dokumentu se uživatel zavazuje dodržovat tyto podmínky využití, které musí být součástí každé zhotovené kopie. Jakékoli další kopírování materiálu z digitální knihovny NK ČR není možné bez případného písemného svolení NK ČR.

Národní knihovna ČR
Klementinum 190
110 00 Praha 1

kramerius@nkp.cz

Technická a redakční úprava pro www.krnka.cz:

Skramoušský Jan

Dynda Vladimír

Vychází každé úterý
ráno.

Předpláči se:
V Praze: měsíčně 45 kr.,
čtvrtletně 1 zl. 35 kr., půl-
letně 2 zl. 70 kr. a s do-
náškou do domu jako poštou
a sice měsíčně 50 kr., čtvrt-
letně 1 zl. 50 kr., půlletně
3 zl. Číslo o sobě prodává
se za 15 kr. — Rukopisy
se nevracejí.

VLAST

Redakce i administrace
v Mariánské ulici č. 1417-II
v 3. poschodí.

Inzeráty

za náročnou cenu
přijímá a co nejvhodněji
upravuje administrace.

Všecky zásilky buďtež
kolikrát.

česko-moravský vojenský týdeník.

„Slovem k národu — mečem na vraha!“

Vydavatel a zodpovědný redaktor: Eduard Rüffer.

Armáda ruská.

Podáváme tuto článek z časopisu „la Gazette de France,“ kterýž líčí dle sestavení od poručíka Vincenta v Londýně stav armády ruské:

Sily carovy zřizují se vedle úkazu ze dne 20. listopadu 1870, jímž se nařizuje všeobecná branná povinnost.

Nebylo dosud kdy zříditi zálohu dle nové soustavy té. Obyvatelstvo ruské může postaviti 6 milionův mužův, 2 miliony dle zdání dostačí, z nich vyjmouti dlužno lidi neduživé neb muže zastávající jisté veřejné úřady a neb ty, již byli politicky trestáni.

Rusko doufá, že bude míti v desíti letech tyto dva miliony mužův ve zbrani.

25 ze 100 mladíků 21 let službě branné povinných činiti bude část aktivní (činné armády). 8 let

sloužiti budou u praporův; sedm let potom případnou do rezervy; dosáhnou tak stáří 36 let.

Ostatní mužové ze sta počtem 75 vycvičení budou ve svých místech pod názvem milice. Ve válce když bude 15 mužův ze 100 nutno na válčišti, bude sloužiti milice uvnitř říše, zachovávajíc a udržujíc pořádek, osadí města a odváděti bude nováčky.

Pětadvacet mužův ze 100 armády činné zvoleno bude losem, jemuž po pravidle nikdo neujde.

Poslední stáří služby pro obě kategorie vojsk bude 36 let.

Cař podrží nejvyšší řízení armády. Jeho kancelář jest v ministerstvě vojenství, jež roztríděno jest ve dvanáct odborův, kteréž jsou: kancelář císařská, rada vojenská, nejvyšší vojenský tribunál, kancelář ministra vojenství, jenerální byt, kterýž má správu jizdy a pěchoty a řídí školy technické obojí této zbraně; intendance kteráž rozděljuje žold, podporu a šat; direkce dělostřelecká, kteráž má ze úkol řídití školy dělostřelecké; ženie, kteráž bdi nad fortifikacemi a byty vojsk; sbor lékařský; kancelář východní, jejímž úkolem jest, bdítí nad vojsky, jež nepatří k armádě činné, ani k armádě záložní, a správa vojenské justice.

K vůli snadnější dohlídce nad vojsky záložními a miličními byla celá Rus rozdělena r. 1864 na 14 distriktův, a sice: Petrohradský, Čudský, Vilenský, Varšav., Kiovský, Kavkazský, Orenb., Sibiřský záp. Sib. vých., Turkest., Oděs., Chark., Mosk. a Kasaň. V čele každého jednotlivého distriktu ustanoven jest jenerální guvernér mající byt jenerální, kteréž obsahuje kromě zvláštní služby intendanci, jež vyplácí vojsku v distriktu; kancelář řídící dělostřelectvo distriktu, ředitelství ženijní a sbor lékařský.

Dále jest v každém distriktu vrchní intendant místních vojsk, nazvaný místní divisijník, a místní brigádník, kterýž má vésti seznam dovolených vojákův a volati je v čas příhodný.

Vojíní záložní mohou bydleti kdežkoli se jim líbí, jen když oznámí vrchnostem místním adresy svoje, a v případě, že by mohla vypuknouti válka, vřadí se ve vojska, nejbliže ležící bez ohledu na rodná jich místa.

V míru jsou jízda a pěchota pod řízením divise; inženýři, dělostřelectvo a střelci poslušni jsou brigády. Ve válce bude více divisi a více brigád tvořiti sbor, a více sborův tvořiti bude armádu.

Vojska činné armády sestávají ze 47 divisi pěchoty, mezi nimiž 3 divise gardové, 8 brigád střelcův, 10 divisi jízdy, 50 brigád polního dělostřelectva, 8 brigád jízdního dělostřelectva a 5 brigád inženýrův. Uhn všech vojsk obnáší v míru 33.045 důstojníkův a 735.539 mužův, ve válce 43.355 důstojníkův a 1,358.672 mužův s 1.656 děly.

System cvičební zavazuje vojáka žiti v poli od měsíce května až do října a sice každého z prvních šesti rokův služebních.

Od listopadu do března vyučuje kapitán a nebo nižší důstojník mužstvo pod jeho velením.

Vyučování obsahuje počty, čtení, psaní a prosté čtení vědeckých vojenských kněh.

Muži, kteří vysloužili 2 leta, dosáhli stupně desátnického a znajíce tři části navedení, zvoleni býti mohou k výkonům důstojníků školských neustanovených.

Důstojník toho druhu jest přiřaděn ku každému pluku jízdy a pěchoty, ku každé baterii jízdné a ku každé polní brigádě. Dva neb tři důstojníci mají za úkol obzvlášť dohlížeti na školy a nemají jiné práce. Běhy školní trvají dvě leta: první rok obsahuje historii, zeměpis a aritmetiku a více ve školách pak dělostřeleckých a jízdních jest za předmět chirurgie dobytčí. V druhém roce vyučuje se vojenské historii, polnímu hrazení, taktice a matematice.

Taktice vyučuje se vzory setninovými a po praporech.

Dva lidé řídí s těmito vzory bitvu zdánlivou,

k niž musí každý z nich dáti výkaz rozvržení svých sil a záměrův.

Polnímu hrazení učí se v poli na podzimních cvičeních; v zimě uzavírají se do tříd k vůli zkusnému vyučování v hrazení. Pět minut postačí pěti mužům, aby zříditi mohli pomocí malých kouskův dřeva kavalír a baterie s obložením zemí, tak pevných a solidních, jak je může inženýr učiniti.

Ve školách jsou chovanci odloučeni od lidí kromě dob velikých manevrů ročních. Tento kurs zřízen jest, aby vychováni byli důstojníci vyššího vzdělání.

Mladí chovanci považují se jako budoucí vzdělavatelé národní, jichžto služby nutny jsou po všech krajinách a rozměrech říše ruské.

Důstojníci jsou nyní zvoleni skoro výhradně z lidí urozených chudších, avšak aristokraticky smýšlejících. Jsou pak důstojníkův německých podřízenější. Plat jejich jest velmi slabý, práce nedostatečné, mnoho jich opouští z té příčiny armádu, a vrhá se na spisovnictví, umění, obchod atd.

Nyní potřebuje asi 5000 důstojníků práci. Inženýři opouští z husta armádu, avšak jsou přímo ustanovováni ku zřizování mostův, železných drah a silnic.

Důstojníci hospodářství vojenského vstupují do školy v 16 letech stáří; po zkoušce mohou dostati vysvědčení v 19 neb 20 letech. Mohou si zasloužiti titul kapitána po osmi letech studia. Kromě školy rozhodují zásluhy o postoupení.

Všichni vojáci mohou dostati se k sborům gardovým. Kandidát k sboru gardovému podstoupí zkoušku veřejnou šesti měsícův, v nichž nosí starou svoji uniformu. Obdržev přivtělení k sboru, ztrácí, byl-li povýšen, dva stupně. Postupování v sborech gardových, jde až na stupeň podplukovníka; ostatní stupně udílí se volbou.

Nynější doby mluví důstojníci jízdy gardové kromě rusky, též francouzský neb německý; avšak malý počet umí psát korektně jazykem cizím, jímž umí mluvit. Při pěchotě gardové jest veliký počet důstojníkův, kteří neznají leda materštinu.

Služba dopravní armády zřízena byla po rozvrhu, kterýž dovoluje každému sboru sobě samému vystačiti. Každý pluk jízdní má vůz pro škadronu se zásobou na 6 dní. Pluky pěší mají vůz o třech koních a vůz se střelivem pro každou setninu. Potom má každý pluk vůz, na němž je lis na kamenotisk, aby se mohlo tisknout, což by třeba bylo na poručení náčelníka; vůz pro úředního důstojníka, čtyry vozy ambulanční, jeden vůz s léky. Každý pluk a každá baterie má dále polního duchovního. Vláda volá studující lékařství do armády a poskytuje jim zdarma vyučování. Každá setnina v poli má s sebou lékaře, služebníky důstojnické a jistý počet mužův neozbrojených, kteříž znají počátky vojenského ranhojení; čas po čase dostává se těmito lidem navedení k lepšímu zavazování ran a k prvnímu ošetřování nemocných. Také sluší poznamenati, že časem se předčítá důstojníkům a vojákům o první pomoci kterouž nutno dáti raněným, prvé nežli by přišli ranhojiči, a proto nese s sebou každý muž šarpii.

Každý voják dostává 90 nábojův, 15 jich má po obou stranách a 60 v torbě. Vůz pro strelivo, který patří k jedné setnině veze mimo jiné 40 nábojův pro každého muže, a záloha dělostřelecká veze jich též 60 pro každého muže.
